

Publicerad 2018-06-03 20:47 av morgonstjärna

otroligt älskade klokuggla

under en flyende sekund
sitter jag och betraktar världen
känner tystnaden vandra i stickade sockor
söker det meningsfulla
i det meningslösa eller omvänt
hör till slut hur blåmesen
fyller tystnaden med sitt konstlösa
alldeles helt naturliga tilltal
liksom livet
ser hur dagen
öppnar sina händer
mot ljuset

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren morgonstjärna med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten